

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 258.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947085173440/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

muligt Jerusalem, som han ogsaa tog uden synderlig Modstand, da de rige, for at redde Livet, overgav Staden.

Kun Tyrus trodsede Saladin den lille ligesom Alexander den store; og denne eneste Havn, hvor Korsfarerne kunde lande, holdtes aaben ved Grev Konrad fra Montferrat, som kom i reite Tid, og drev Spot med Saladins Belejrings-Kunst; og da Sultanen langt om længe skammede sig til at sætte Kong Hvid paa fri Fod, saa fik Kampen om det hellige Land endnu et Efter-spil, der vel ikke frelste Jerusalem, men ydmygede dog Saladin og hævdede Vesterledens Overvægt paa Søkysten endnu et helt Aarhundrede; og det er, hvad der gav Akres Belejring og Indtagelse sin Vigtighed.

Saa snart nemlig Jerusalems Fald og Kors-Rigets Undergang blev vitterlige i Vesterledet, da sporer man lige op i vort Højnorden en Ynk og Skamfuldhed, der vel ikke rejste Folkene, men ramte dog Fyrsterne, der havde ladt, som den hellige Grav var vel forvaret; og de tre mægtigste: Kejseren i det hellige romerske Rige og Kongerne af Engelland og Frankrig, tog da Korset op og gjorde Mine til med forenede Kræfter, ikke blot at rejse Kors-Rigets Trone paa ny, men at udrydde alle dets Fjender. Da disse Verdens-Herrer var den gamle Kejser Frederik Rødkjæg (Barbarossa), der alle sine Dage havde bekæmpet Kirke-Riget og Borger-Friheden her hjemme, Henrik Plantagenet i Engelland, som havde myrdet det ny Engellands indfødte Helgen, Ærkebiskop Tomas Bekket i Kanterbury, og den franske Lurendrejer Filip Avgust, saa skulde man vel ikke vente store Bedrifter for Korset af dem; men Kejseren havde dog baade et stort Navn, bragte en stor Hær med udmærket Krigstugt paa Benene, og følte virkelig paa sine gamle Dage Drift til at afstryge den Skam for hans kejserlige Majestæt, han i sin Ungdom selv havde delt paa Kejser Konrads bedrøvelige Korstog; og han knuste virkelig den seldsjukiske Magt, der paa ny havde rejst sig i Natolien; saa ingen skal sige, hvad han kunde udrettet, hvis han ikke ved Badning var druknet, før han naade Syrien, hvor alt var i Bevægelse, da Kong Hvid ved nogen Hjælp, han fik fra Sicilien, var bleven saa foroven at belejre Akre, den stærkeste Fæstning med den taaleligste Havn paa Kysten, uden at Saladin havde Mod til at angribe ham.

Da imidlertid Kejseren var dorte, og Pest ødelagde hans stolte Hær, saa kun en ringe Levning med hans Søn og Navner